



ÖNSÖZ

■ Güvence Hesabı Hukuk Bülteni – 7. Sayı Yayında!

Sigorta hukukunun dinamik yapısı, 2026 yılının ilk çeyreğinde de yasal düzenlemeler ve yüksek yargı içtihatlarıyla hareketliliğini korumuştur. Güvence Hesabı olarak, sistemin kurumsal mali sürdürülebilirliğini sağlamak ve sektörel güven iklimine katkıda bulunmak adına bu gelişmeleri yakından takip ediyoruz. Sektörel ve hukuki alandaki tüm güncel gelişmeleri, paydaşlarımız ve okurlarımız için Hukuk Bültenimizin bu yeni sayısında bir araya getirdik.

2026 yılının bu ilk döneminde, 7574 sayılı Kanun ile Karayolları Trafik Kanunu'nda yapılan değişiklikler sektörel uygulama açısından önemli bir dönüm noktasıdır. Özellikle 1 Ocak 2027 itibarıyla yürürlüğe girecek olan 2918 sayılı Kanun'un 103. maddesindeki değişikliklerle beraber 50 cc ve altı motorlu bisikletlerin hukuki sorumluluğunun genel hükümlere tabi olmaktan çıkarılacaktır. Bu düzenleme, Kurumumuzun sorumluluk sınırlarını genişleterek sektör ve sigortalılar için yeni bir dönemi işaret etmektedir.

Yine bu çeyrekte, 12 Şubat 2026 tarihinde yayımlanan Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliği ile eksper atama kriterlerinden ücretlendirme ve raporların hazırlanmasına kadar pek çok hususta düzenleme yapılmıştır. Sigortalı ile sigortacı arasındaki hak dengesini koruyarak uyumsuzlukların asgariye indirilmesi hedeflenmektedir.

Bültenimizde yer verdiğimiz güncel yargı kararları ise ispat hukuku ve sorumluluk prensipleri bakımından emsal niteliktedir:

- Adana Bölge Adliye Mahkemesi ve Yargıtay 5. Hukuk Dairesi tarafından verilen kararlar, son dönemde sıkça gündeme gelen "munzam zarar" taleplerine dair önemli bir hukuki duruş sergilenmiştir. Yüksek yargı; enflasyon ve döviz kuru artışı gibi genel ekonomik verilerin tek başına munzam zarar ispatı sayılamayacağını, davacının somut ve kendine özgü zararını kanıtlaması gerektiğini vurgulanmıştır.
- Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin kararı ise Güvence Hesabının sorumluluk alanını doğrudan ilgilendirmektedir. Faili meçhul araç kazalarında illiyet bağının ve rizikonun somut delillerle kanıtlanması gerektiğine dair bu içtihat, kurumumuza yöneltilen taleplerde ispat yükünün sınırlarını net bir şekilde belirlemiştir.

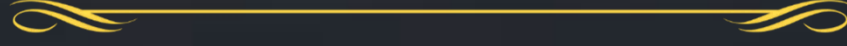
Güvence Hesabı olarak, hukuki öngörülebilirliğin sigorta sektörünün en temel taşı olduğu bilinciyle hareket ediyoruz. Bültenimizin bu sayısının, teori ve uygulama arasındaki köprüyü güçlendirmesini temenni ediyor; kıymetli katkılarıyla bu yayını hazırlayan tüm mesai arkadaşlarıma teşekkürlerimi sunuyorum.

Özgür ÖNTÜRK
Güvence Hesabı Hesap Müdürü

2026 İLK ÇEYREKTE NELER OLDU?

- SEDDK tarafından 01.01.2026 tarihli İhtiyari Deprem ve Yanardağ Püskürmesi Teminatına İlişkin Tarife ve Talimat yayımlandı.
- 02.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan Tebliğ ile Türk Ticaret Kanunu’nun m.1530/7 uyarınca mal ve hizmet tedarikinde alacaklıya yapılan geç ödemelere ilişkin temerrüt faiz oranı %43 olarak tespit edildi.
- 07.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de Mali Suçları Araştırma Kurulu Genel Tebliği (Sıra No: 5)’nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sıra No: 31) yayımlandı.
- 14.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de Anayasa Mahkemesinin *Hasret Akbulut ve Mehmet Akbulut* (B. No: 2021/32645, 15/04/2025) bireysel başvuru kararı yayımlanarak; trafik kazalarından doğan tazminat davalarında içtihat farklılığı iddiasının her durumda hak ihlali oluşturmayacağını vurgulamaktadır. Mahkemeler arasında yorum veya içtihat farklılıklarının kendiliğinden anayasal bir ihlal niteliği taşımadığı ifade edilmiştir.
- Sigorta Tahkim Komisyonu tarafından 22.01.2026 tarihli duyuru ile sigortacılıkta tahkim yargılamasında geçerli olan parasal sınırlar güncellendi.
- SEDDK tarafından 22.01.2026 tarih ve 2026/2 sayılı Türkiye Finansal Raporlama Standardı 17 Kapsamında Sertifikasyon Sürecine İlişkin Genelge yayımlandı.
- SEDDK tarafından 22.01.2026 tarih ve 2026/3 sayılı TFRS 17 Kapsamında 2026 Yılında Sunulacak Raporlara İlişkin Genelge yayımlandı.
- SEDDK tarafından 22.01.2026 tarih ve 2026/4 sayılı Sermaye Yeterlilik Hesaplamasında Kullanılan Katsayılarda Değişiklik Yapılması Hakkında Genelgede (2023/1) Değişiklik Yapılmasına İlişkin Genelge yayımlandı.
- SEDDK tarafından 28.01.2026 tarih ve 2026/1 sayılı Bireysel Emeklilik Sistemi Hakkında Genelge yayımlandı.
- SEDDK tarafından 03.02.2026 tarihinde 2026 Yılında Uygulanacak Devlet Destekli Tarım Sigortaları Genel Şartlar yayımlandı.
- SEDDK tarafından 03.02.2026 tarihinde 2026 Yılında Uygulanacak Devlet Destekli Tarım Sigortaları Tarife ve Talimatları yayımlandı.
- SEDDK tarafından 03.02.2026 tarihinde sigorta ve reasürans brokerleri ile sigorta acentelerinin sermaye tutarları ve ekspertiz ücret tarifeleri güncellendi.
- 12.02.2026 tarihli Resmi Gazete’de Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliği yayımlandı.
- SEDDK tarafından 24.02.2026 tarih ve 2026/5 sayılı Engelli Bireyler İçin Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Primlerinin Belirlenmesine İlişkin Genelgede (2025/26) Değişiklik Yapılmasına Dair Genelge yayımlandı.
- 27.02.2026 tarihli Resmi Gazete’de 12/2/2026 tarih ve 7574 sayılı Karayolları Trafik Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun yayımlandı.
- SEDDK tarafından 04.03.2026 tarih ve 2026/6 sayılı Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Primlerine İlişkin Genelgede (2023/31) Değişiklik Yapılmasına Dair Genelge yayımlandı.
- 18.03.2026 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 15.01.2026 tarihli 2025/199 E. 2026/16 K sayılı kararı ile Sigortacılık Kanunu’nun 27. maddenin altıncı fıkrasının üçüncü cümlesinin Anayasa’ya aykırı olduğuna ve iptaline karar verildi.
- 19.03.2026 tarihli Resmi Gazete’de Sigortacılık Kanununun 30 uncu Maddesinin On İkinci ve On Beşinci Fıkralarında Yer Alan Parasal Sınırların Artırılmasına İlişkin Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ yayımlandı.
- 24.03.2026 tarihli Resmi Gazete’de Kişisel Verileri Koruma Kurumu tarafından Veri Sorumluları Tarafından Açık Rıza ve Aydınlatma Metinlerinin Ayır Ayır Düzenlenmesi Gerekliği Hakkında İlke Kararı yayımlandı.
- SEDDK tarafından 31.03.2026 tarih ve 2026/7 sayılı Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliğinin Uygulanmasına İlişkin Genelge yayımlandı.

İZ BIRAKAN KARARLAR



- Tazminatın geç ödenmesinden kaynaklanan ve faizi aşan aşkın zarar, davalının kusurundan değil, yargı sürecinin uzaması ve düşük yasal faiz oranlarından kaynaklandığı için borçlu ile zarar arasında illiyet bağı bulunmamaktadır. (Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesi 12.01.2026 tarih 2024/295 E ve 2026/131 K)
- Munzam zararın ispatında genel ekonomik koşullar karine teşkil etmez; davacının zararını somut vakıalarla ispatlaması zorunludur. (Yargıtay 5. Hukuk Dairesi 22.01.2026 tarih 2025/17014 E ve 2026/1019 K)
- Güvence Hesabının sorumluluğuna gidilebilmesi için kazaya plakası belirsiz bir aracın sebebiyet verdiğinin somut delillerle kanıtlanması gerektiği; bu kapsamda ispat yükü kendisinde olan davacının, yaralanmasının meçhul bir aracın müdahalesiyle gerçekleştiğini ispatlayamadığı durumlarda davanın reddine ilişkin direnme kararı yerindedir. (Yargıtay 4. Hukuk Dairesi 24.11.2025 tarih 2025/4669 E ve 2025/15668 K)
- Daha önce hüküm altına alınan geçici iş göremezlik süresinin, aktüer raporunda işlemiş dönem hesabına tekrar dâhil edilmesi mükerrer tazminata yol açtığından; söz konusu sürenin bilinen dönemden dışlanması için ek rapor alınması gerekmektedir. (Yargıtay 4. Hukuk Dairesi 09.04.2025 tarih 2023 E ve 2025/5472 K)

2026 İlk Çeyrekte Neler Oldu?

- SEDDK tarafından 01.01.2026 tarihli İhtiyari Deprem ve Yanardağ Püskürmesi Teminatına İlişkin Tarife ve Talimat yayımlandı.

Bu düzenlemenin temel amacı, 01.01.2026 tarihinden itibaren yangın, kâr kaybı, inşaat-montaj, elektronik cihaz ve makine sigortalarına eklenen İhtiyari Deprem ve Yanardağ Püskürmesi teminatının uygulanmasına dair teknik ve mali standartları belirlemektir. Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumu tarafından hazırlanan bu talimat; binaların yapı tarzı ile deprem risk bölgelerine göre uygulanacak asgari prim oranlarını, muafiyet şartlarını ve sigorta bedeli hesaplama yöntemlerini standardize ederek sektör genelinde yeknesak bir uygulama sağlamayı hedefler. Ayrıca, Zorunlu Deprem Sigortası (ZDS) ile ihtiyari sigorta arasındaki sınırı netleştirerek, ihtiyari teminatın ancak ZDS limitini aşan değerler için verilebileceğini ve bu süreçteki kontrol yükümlülüklerini düzenleyen kapsamlı bir teknik rehber niteliğindedir.

- 02.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan Tebliğ ile Türk Ticaret Kanunu’nun m.1530/7 uyarınca mal ve hizmet tedarikinde alacaklıya yapılan geç ödemelere ilişkin temerrüt faiz oranı %43 olarak tespit edildi.

02.01.2026 tarihli Resmi Gazete ile Mal ve Hizmet Tedarikinde Geç Ödemelerde Uygulanacak Temerrüt Faiz Oranı ve Alacağın Tahsili Masrafları İçin Talep Edilebilecek Asgari Giderim Tutarı Hakkında Tebliğ yayımlanmıştır.

Tebliğ gereğince 01.01.2026 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere; Türk Ticaret Kanunu’nun 1530 uncu maddesinin yedinci fıkrası uyarınca mal ve hizmet tedarikinde alacaklıya yapılan geç ödemelere ilişkin temerrüt faiz oranının sözleşmede öngörülmediği veya ilgili hükümlerin geçersiz olduğu hallerde uygulanacak faiz oranı yıllık yüzde 43,00, alacağın tahsili masrafları için talep edilebilecek asgari indirim tutarı 2.020,00 TL olarak tespit edilmiştir.

- ✓ 01.01.2025 tarihinden itibaren TTK 1530 Ticari Temerrüt Faiz oranı yüzde 53,25 olarak uygulanmaktaydı.

Belirlenen bu oran 01.01.2026 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir.

- 07.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de Mali Suçları Araştırma Kurulu Genel Tebliği (Sıra No: 5)’nde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ (Sıra No: 31) yayımlandı.

02.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan 31 Sıra Nolu Tebliğ ile 5 Sıra Nolu MASAK Genel Tebliği’nde önemli değişiklikler yapılmıştır.

Değişikliğin 2’nci maddesi ile;

Aynı Tebliğin 2.2.7’nci maddesinin başlığında yer alan “Sözleşmelerine” ibaresi “Sözleşmeleri ile Diğer Sigorta Sözleşmelerine” şeklinde değiştirilmiş, aynı maddeye aşağıdaki paragraf eklenmiştir.

“Sigorta ve emeklilik şirketleri tarafından, sigorta ettiren veya sigortalı dışında, üçüncü kişilere yapılacak hasar ve tazminat ödemelerinde, kimliğe ilişkin bilgilerin (adı, soyadı, doğum tarihi, uyruğu, Türk vatandaşları için T.C. kimlik numarası, yabancı uyruklular için yabancı kimlik numarası) İçişleri Bakanlığı Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü veri tabanı kullanılarak sorgulanması yoluyla teyit edilmesi ve ödemelerin üçüncü kişinin kimlik bilgileri ile uyumlu bir banka hesabı vasıtasıyla yapılması koşuluyla, kimlik bilgilerinin Yönetmeliğin ilgili maddelerindeki usul çerçevesinde teyidi ile imza örneği alınması zorunlu değildir.”

Bu değişiklik ile sigortacılık sektöründe ödeme süreçlerini hızlandırmak ve hem kurumların hem de hak sahiplerinin üzerindeki iş yükünün hafifletilmesi hedeflenmektedir.

Tebliğdeki bu değişiklik yayımı tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir.

- 14.01.2026 tarihli Resmi Gazete’de Anayasa Mahkemesinin *Hasret Akbulut ve Mehmet Akbulut (B. No: 2021/32645, 15/04/2025)* bireysel başvuru kararı yayımlanarak; trafik kazalarından doğan tazminat davalarında içtihat farklılığı iddiasının her durumda hak ihlali oluşturmayacağını vurgulamaktadır. Mahkemeler arasında yorum veya içtihat farklılıklarının kendiliğinden anayasal bir ihlal niteliği taşımadığı ifade edilmiştir.

14.01.2026 tarihli Resmî Gazete’de, Anayasa Mahkemesinin *Hasret Akbulut ve Mehmet Akbulut (B. No: 2021/32645, 15/04/2025)* bireysel başvuru kararı yayımlanmıştır.

Karar, Güvence Hesabının taraf olduğu bir uyuşmazlık bağlamında; trafik kazalarından doğan tazminat davalarında içtihat farklılığı iddiasının her durumda hak ihlali oluşturmayacağını vurgulamaktadır. Mahkemeler arasında yorum veya içtihat farklılıklarının kendiliğinden anayasal bir ihlal niteliği taşımadığı belirtilmiştir.

Bu kapsamda AYM kararı ile, trafik sigortasında sürücü/işleten kusurundan kaynaklanan destekten yoksun kalma taleplerine yönelik olarak 01/06/2015 tarihli Genel Şartlar sonrasında Yargıtay nezdindeki görüş ve içtihat değişikliğinin, anayasal bir hakkın ihlali niteliği taşımadığı sonucuna ulaşılmıştır. Böylece, sürücü veya işletenin kusurundan doğan destekten

yoksun kalma tazminatı taleplerinin trafik sigortacısından karşılanamayacağı yönündeki yaklaşım bir kez daha vurgulanmıştır.

- **Sigorta Tahkim Komisyonu tarafından 22.01.2026 tarihli duyuru ile sigortacılıkta tahkim yargılamasında geçerli olan parasal sınırlar güncellendi.**

Sigorta Tahkim Komisyonu tarafından yapılan duyuru ile; SEDDK'nın 14/01/2026 tarihli ve 1497 sayılı kararı ile Sigortacılık Kanunu'nun 30'uncu maddesinin on ikinci ve on beşinci fıkralarında yer alan parasal sınırlarda yapılacak artışlarda Sigortacılık Kanununun 30'uncu maddesinin on ikinci ve on beşinci fıkralarında Yer Alan Parasal Sınırların Artırılmasına İlişkin Tebliğ'in 3'üncü maddesinin beşinci fıkrasının uygulanmasına karar verilmiş olup 22/01/2026 tarihinden itibaren (bu tarih dahil) parasal sınırlar aşağıdaki gibidir.

| PARASAL SINIRLAR | UYUŞMAZLIK MİKTARI |
|-----------------------|------------------------|
| İtiraz Sınırı | 35.000,00-TL ve Üzeri |
| Temyiz Sınırı | 383.000,00-TL Üzeri |
| Heyet Teşekkül Sınırı | 122.000,00-TL ve Üzeri |

Tebliğ'in 3'üncü maddesinin dördüncü fıkrası gereği, itiraz ve temyiz başvuruları yönünden kararın verildiği tarihte geçerli olan parasal sınırlar, heyet teşekkülünde ise teşekkülün zorunlu hale geldiği tarihteki (ıslah veya bedel artırımı hakkının kullandığı tarih) parasal sınırlar dikkate alınacaktır.

- **SEDDK tarafından 22.01.2026 tarih ve 2026/2 sayılı Türkiye Finansal Raporlama Standardı 17 Kapsamında Sertifikasyon Sürecine İlişkin Genelge yayımlandı.**

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan 2026/2 sayılı genelge ile TFRS 17 kapsamında sertifikasyon sürecine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Genelgenin amacı, Türkiye Finansal Raporlama Standardı 17 (TFRS 17)'ye uyum sürecinin etkinliğini artırmak ve TFRS 17 ile ilgili sigortacılık tekniği ve finans alanındaki kişilerin bilgi, beceri ve yetkinliklerini tespit etmek amacıyla belgelendirilmesini sağlamaktır.

- **Zorunlu İstihdam:** Şirketlerde en az bir finans ve bir sigortacılık tekniği sertifikalı personel bulunması zorunludur. Finansal büyüklüğüne göre (aktif toplamı veya prim üretimi) bu sayı şirketlerde ve gruplarda artış göstermektedir.
- **Aday Şartları:** Sertifika alacak kişilerin lisans mezunu olması, yüz kızartıcı suçlar ile kaçakçılık suçları, resmi ihale alım satımlara fesat karıştırma,

suçtan kaynaklanan malvarlığı değerlerini aklama veya vergi kaçakçılığı gibi suçlardan hüküm giymemiş olması ve ilgili alanlarda en az 3 yıl mesleki deneyim sahibi olması şarttır.

- **Sınav ve Eğitim:** Sigortacılık Eğitim Merkezi (SEGEM) tarafından "Finans" ve "Sigortacılık Tekniği" alanlarında ayrı sınavlar düzenlenecek; başarı sağlayanlar Kurum nezdindeki Listeye kaydedilecektir. Sertifikaların geçerliliği için yenileme eğitimlerine katılım zorunludur. Yenileme eğitimine katılmayanların sertifikası bu eğitim tamamlanıncaya kadar askıya alınır.

Genelge yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir. Ancak Genelgenin 4'üncü maddesinin birinci ve ikinci fıkralarına ilişkin yükümlülükler 01.01.2027 tarihinden itibaren uygulanır.

- **SEDDK tarafından 22.01.2026 tarih ve 2026/3 sayılı TFRS 17 Kapsamında 2026 Yılında Sunulacak Raporlara İlişkin Genelge yayımlandı.**

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan 2026/3 sayılı genelge ile TFRS 17 kapsamında 2026 yılında sunulacak raporlara ve bunların içeriğine ilişkin düzenlemelere yer verilmiştir.

Genelgenin amacı, sigorta ve reasürans ile emeklilik şirketleri tarafından TFRS 17 Sigorta Sözleşmeleri Standardı kapsamında 2026 yılı mali tablolarına ilişkin sunulacak finansal tablolar ile bunların dipnot ve açıklamalarına ilişkin içeriğin belirlenmesidir.

Bu düzenlemeye göre TFRS 17 kapsamında yapılacak raporlamalar;

- Sigorta ve reasürans ile emeklilik şirketleri 2026 yılı itibarıyla 1/10/2023 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Sigorta ve Reasürans ile Emeklilik Şirketlerinin Finansal Tablolarının Sunumu Hakkında Tebliği ekindeki finansal tabloları ve dipnotları aşağıda belirtilen esaslar dahilinde Kuruma göndermek zorundadır.

a) Mart, Haziran ve Eylül ayları sonu itibarıyla ara döneme ilişkin tüm finansal tablolar dipnotları ile ikişer aylık süreler içinde Kuruma elektronik ortamda gönderilir.

b) Aralık ayı sonu itibarıyla yılsonuna ilişkin finansal tablolar dipnotları ile 2027 yılı Mart ayının sonuna kadar Kuruma elektronik ortamda gönderilir.

- Sigorta ve reasürans ile emeklilik şirketleri tarafından hazırlanan tüm finansal tablolar dipnotları ile sadece yıl sonuna ilişkin bir önceki yıl ile karşılaştırmalı olarak sunulur ve bağımsız denetime tabi tutulur.

Genelge yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir.

- SEDDK tarafından 22.01.2026 tarih ve 2026/4 sayılı Sermaye Yeterlilik Hesaplamasında Kullanılan Katsayılar da Değişiklik Yapılması Hakkında Genelgede (2023/1) Değişiklik Yapılmasına İlişkin Genelge yayımlandı.

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan 2026/4 sayılı genelge ile Sermaye Yeterlilik Hesaplamasında Kullanılan Katsayılar da Değişiklik Yapılması Hakkında Genelgede değişiklik yapılmıştır.

Bu düzenleme ile sigorta şirketlerinin sermaye yeterliliği hesaplamalarında kullanılan risk katsayısını tüm dağıtım kanalları için 1,000 olarak sabitleyerek standart bir uygulama birliği sağlanması amaçlanmaktadır.

Genelge yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir.

- SEDDK tarafından 28.01.2026 tarih ve 2026/1 sayılı Bireysel Emeklilik Sistemi Hakkında Genelge yayımlandı.

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan 2026/1 sayılı genelge ile bireysel emeklilik alanında farklı genelgeler birleştirilerek güncel mevzuata uyumlu hale getirilmiştir.

Genelgenin temel amacı, 4632 sayılı Kanun ve ilgili yönetmelikler çerçevesinde; bireysel emeklilik, otomatik katılım, devlet katkısı ve kısmen ödeme gibi konularda şirketlerin uyması gereken kuralları belirlemek ve süreçleri standartlaştırmaktır.

Genelge ile sistemin işleyişine dair kapsamlı düzenlemeler içermekte olup ana başlıkları şöyledir:

- **Bilgi ve Belgeler:** Şirketlerin katılımcılara, sponsorlara veya işverenlere sunmakla yükümlü olduğu teklif formları, giriş bilgi formları ve sertifikaların asgari içerikleri ile onay süreçleri düzenlenmiştir.
- **Plan ve Fon Yönetimi:** Emeklilik planlarının içeriği, fonların sunulması, e-plan üzerinden kayda alınması ve özellikle Otomatik Katılım Sistemi (OKS) kapsamındaki başlangıç ve standart fonlara dair kurallar belirlenmiştir.
- **Aktarım ve Emeklilik:** Katılımcıların birikimlerini başka şirketlere aktarması, hesap birleştirme işlemleri ve emeklilik dönemindeki yıllık gelir sigortası gibi seçeneklerin uygulama esasları açıklanmıştır.
- **Ayrılma ve Kısmen Ödeme:** Katılımcıların evlilik, konut alımı veya doğal afet gibi durumlarda birikimlerinin bir kısmını alabilmelerine (kısmen ödeme) ve sistemden ayrılma süreçlerine ilişkin detaylar verilmiştir.

- **Devlet Katkısı:** Devlet katkısının hesaplanması, hak ediş oranları ve haksız ödenen tutarların iadesi gibi mali süreçler netleştirilmiştir.
- **Kesintiler ve İadeler:** Fon toplam gider kesintisi (FTGK) oranları, yönetim gider kesintileri ve belirli süreler sonunda katılımcılara yapılacak kesinti iadelerinin hesaplama yöntemleri düzenlenmiştir.
- **Vatandaşlık Kazanımı:** Türk vatandaşlığı kazanımı amacıyla sisteme dahil olan yabancı uyruklu kişilerle ilgili özel süreçler ve takip mekanizmaları tanımlanmıştır.

- SEDDK tarafından 03.02.2026 tarihinde 2026 Yılında Uygulanacak Devlet Destekli Tarım Sigortaları Genel Şartlar yayımlandı.

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan genel şartlar ile tarım sektöründeki risk yönetimi mekanizmalarını modernize eden ve üreticiyi koruma altına alan kapsamlı güncellemeler içermektedir.

Devlet destekli tarım sigortalarından on farklı branşta genel şartlar yayımlanmıştır;

1. Devlet Destekli Arıcılık Sigortası Genel Şartlar
2. Devlet Destekli Bitkisel Ürün Sigortası Genel Şartlar
3. Devlet Destekli Büyükbaş Hayvan Hayat Sigortası Genel Şartlar
4. Devlet Destekli Gelir Koruma Sigortası Genel Şartlar
5. Devlet Destekli İpek Böceği Sigortası Genel Şartlar
6. Devlet Destekli Köy Bazlı Verim Sigortası Genel Şartlar
7. Devlet Destekli Küçükbaş Hayvan Hayat Sigortası Genel Şartlar
8. Devlet Destekli Kümes Hayvanları Hayat Sigortası Genel Şartlar
9. Devlet Destekli Sera Sigortası Genel Şartlar
10. Devlet Destekli Su Ürünleri Hayat Sigortası Genel Şartlar

Bu genel şartlar 01.01.2026 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir.

- SEDDK tarafından 03.02.2026 tarihinde 2026 Yılında Uygulanacak Devlet Destekli Tarım Sigortaları Tarife ve Talimatları yayımlandı.

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan tarife ve talimatlar ile, devlet destekli tarım sigortalarında ürünlerin teminat altına alınmasına ilişkin uygulama esaslarını, prim hesaplamalarını ve hasar tazminat süreçlerini standart hale getirerek tarımsal üretimde finansal sürdürülebilirliği sağlamayı amaçlanmaktadır.

Devlet destekli tarım sigortalarından on farklı branşta tarife ve talimat yayımlanmıştır;

1. Devlet Destekli Arıcılık Sigortası Tarife ve Talimatlar
2. Devlet Destekli Bitkisel Ürün Sigortası Tarife ve Talimatlar
3. Devlet Destekli Büyükbaş Hayvan Hayat Sigortası Tarife ve Talimatlar
4. Devlet Destekli Gelir Koruma Sigortası Tarife ve Talimatlar
5. Devlet Destekli İpek Böceği Sigortası Tarife ve Talimatlar
6. Devlet Destekli Köy Bazlı Verim Tarife ve Talimatlar
7. Devlet Destekli Küçükbaş Hayvan Hayat Sigortası Tarife ve Talimatlar
8. Devlet Destekli Kümes Hayvanları Hayat Sigortası Tarife ve Talimatlar
9. Devlet Destekli Sera Sigortası Tarife ve Talimatlar
10. Devlet Destekli Su Ürünleri Hayat Sigortası Tarife ve Talimatlar

Bu tarife ve talimatlar 01.01.2026 tarihinden itibaren yürürlüğe girmiştir.

- **SEDDK tarafından 03.02.2026 tarihinde sigorta ve reasürans brokerleri ile sigorta acentelerinin sermaye tutarları ve ekspertiz ücret tarifeleri güncellendi.**

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurulunun 30.07.2025 tarih ve 1229 sayılı kararıyla, ilgili mevzuat kapsamında güncellenen ve sonraki dönemde güncellenecek olan sigorta ve reasürans brokerleri ile sigorta acentelerinin sermaye tutarları ve ekspertiz ücret tarifelerinin Kurumumuzun internet sitesinde yayımlanmasına karar verilmiştir.

Bu kapsamda; sigorta ve reasürans brokerleri ile sigorta acentelerinin sermaye tutarları TÜİK tarafından açıklanan yıllık yurt içi üretici fiyat endeksi artış oranına (%27,67) göre; ekspertiz ücret tarifelerini ise TÜİK tarafından açıklanan tüketici fiyatları endeksinde gerçekleşen 2025 yılı son altı aylık değişim oranına göre 01.01.2026 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere güncellenmiştir.

- **12.02.2026 tarihli Resmi Gazete’de Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliği yayımlandı.**

12.02.2026 Resmi Gazete’de yayımlanan Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliği ile eksper atama kriterleri, raporların hazırlanması ve ücretlendirme gibi pek çok hususta önemli düzenlere yer verilmiştir.

Bu yönetmeliğin temel amacı, sigorta eksperliği sürecini belirli kurallara bağlayarak hem sektördeki güven ortamını pekiştirmek hem de sigortalı ile sigortacı arasındaki hak dengesini gözetmektir. Kapsam bakımından ise eksperin taraflarca atanma usullerini, eksperin görevi kabul etme şartlarını ve yapılacak iş karşılığında ödenecek taban ücretlerin belirlenmesine dair esasları düzenlemektedir.

Yönetmelikte yer alan geçici madde ile motorlu araç sigortalarında sıralı eksper atama sisteminin genel uygulamadan önce Bursa ve Ordu illerinde -yürürlük tarihinden itibaren- 3 aylık bir pilot uygulama ile test edileceğini belirtilmiştir. Ayrıca Kurul'a, bu deneme sürecinin süresini 6 aya kadar uzatma veya uygulama illerini değiştirme yetkisi tanınmıştır.

Bu Yönetmelik 01.04.2026 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

- **SEDDK tarafından 24.02.2026 tarih ve 2026/5 sayılı Engelli Bireyler İçin Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Primlerinin Belirlenmesine İlişkin Genelgede (2025/26) Değişiklik Yapılmasına Dair Genelge yayımlandı.**

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca 2026/5 sayılı genelge ile Engelli Bireyler İçin Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Primlerinin Belirlenmesine İlişkin Genelgenin (2025/26) üçüncü maddesinin ikinci fıkrasından sonra gelmek üzere aşağıdaki fıkra eklenmiştir.

- İkinci fıkra kapsamında sorgulama yapılamadığı durumlarda, ilgili Yönetmelik kapsamında Aile ve Sosyal Hizmetler Bakanlığınca verilen kimlik kartının sigortalı tarafından ibrazı halinde birinci fıkra kapsamında indirim uygulanır.

Genelge yayımı tarihi itibarıyla yürürlüğe girmiştir.

- **27.02.2026 tarihli Resmi Gazete’de 12/2/2026 tarih ve 7574 sayılı Karayolları Trafik Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun yayımlandı.**

27.02.2026 tarihli Resmi Gazete’de; 12/2/2026 tarih ve 7574 sayılı Karayolları Trafik Kanununda Değişiklik Yapılmasına Dair Kanun yayımlandı.

Yapılan değişiklik ile trafik güvenliğini artırmak amacıyla hız sınırı ihlalleri, ehliyetsiz araç kullanımı, uyuşturucu veya uyarıcı madde alarak araç kullanımı, trafikte saldırı amacıyla araç takip etmek veya araçtan inmek, kış lastiği kullanımı, seyir halinde cep ve araç telefonu kullanımı, sahte plaka kullanımı, tescilli aracın plakasız kullanımı, takograf/taksimetre kullanımına aykırı davranmak gibi bir çok durumda trafik cezalarında ciddi artışlar olduğu gibi ehliyete el koyma ve trafikten men sürelerinde de ciddi oranda artış olmuştur.

Değişikliğin 3. maddesi ile; 2918 sayılı Kanunun 21’inci maddesinin başlığına “hurdaya ayrılan” ibaresinden sonra gelmek üzere “ve trafikten çekilen” ibaresi eklenmiş, ikinci fıkrasında yer alan “1.002” ibaresi “46.000” şeklinde değiştirilmiş, üçüncü fıkrasına aşağıdaki cümle eklenmiş ve

beşinci fıkrasında yer alan “2.018” ibaresi “46.000” şeklinde değiştirilmiştir.

“Aykırılığı tespit edilen araç trafikten çekilmiş ise trafikten çekme tarihi itibarıyla trafik tescil kaydı açılır ve ilgili vergi dairesine bildirilir.”

Değişikliğin 8. maddesi ile; 2918 sayılı Kanunun 33’üncü maddesinin başlığına “yükler” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile trafiğe çıkışları özel izne bağlı araçlar” ibaresi, birinci fıkrasına “yüklerin taşınması” ibaresinden sonra gelmek üzere “ile trafiğe çıkışları özel izne bağlı araçlar” ibaresi ve maddeye aşağıdaki fıkralar eklenmiştir.

“Özel yüklerin taşınması ile trafiğe çıkışları özel izne bağlı araçlardan yolun yapım, bakım ve işletilmesinden sorumlu kurum/kuruluşça karayolu kullanım bedeli alınır. Karayolu kullanım bedeli; dingil başına tonaj miktarı, dingil sayısı, taşıma mesafesi ve karayolunun proje ömrünün azaltılmasına karşılık olan bedel dikkate alınarak her takvim yılı için Karayolları Genel Müdürlüğünce belirlenerek ilan edilir.

Özel yüklerin taşınması ile trafiğe çıkışları özel izne bağlı araçlara verilecek iznin usul ve esasları İçişleri Bakanlığının görüşü alınarak Ulaştırma ve Altyapı Bakanlığınca yönetmelikle belirlenir.

Özel yüklerin taşınmasında trafik zabıtası desteğinin alınması halinde destek verilecek her gün için 16.000 Türk lirası hizmet bedeli alınır ve bu bedel her yıl, bir önceki yıla ilişkin olarak 4/1/1961 tarihli ve 213 sayılı Vergi Usul Kanununun mükerrer 298 inci maddesi uyarınca tespit ve ilan edilen yeniden değerlendirme oranında artırılarak uygulanır. Bu hizmet bedeli genel bütçeye gelir kaydedilir.”

Değişikliğin 10. maddesi ile; 2918 sayılı Kanunun karayollarında trafiğin akışı başlıklı 46’ncı maddesinde düzenleme yapılmıştır. 46’ncı maddesinin ikinci fıkrasının (e) bendi aşağıdaki şekilde değiştirilmiş devamında da fıkraya aşağıdaki bentler eklenmiştir;

“e) Motosiklet, otomobil, kamyonet, panelvan, minibüs ve otobüs dışındaki araçları kullanırken aynı yönde;

- 1) İki şeridi bulunan yollarda geçme ve dönme dışında soldaki şeridi kullanmamak,
- 2) İkidenden fazla şeridi bulunan yollarda geçme dışında sağdan ikinci şeridi kullanmamak,
- 3) İkidenden fazla şeridi bulunan yollarda sola dönme dışında en sağdaki iki şerit dışındaki şerit/şeritleri kullanmamak,”

“i) Yerleşim yeri içerisinde bölünmüş karayollarında araçlarını ters istikamette sürmemek,

- j) Otoyollarda veya yerleşim yeri dışındaki bölünmüş karayollarında araçlarını ters istikamette sürmemek,
- k) Yaya yollarında araç sürmemek,
- l) Bisiklet yolu ve bisiklet şeridinde bisiklet ve elektrikli skuter dışındaki taşıtları sürmemek,

m) Taşıt trafiğine kapalı veya belirli taşıtlar için ayrılmış yollarda izin verilenler dışındaki araçları sürmemek,

n) Araçlarını, kol veya grup halinde (konvoy şeklinde) veya münferiden sürerken, diğer araçların geçişini zorlaştıracak veya tehlikeye sokacak şekilde keyfi hareketlerle trafiğin akışını kısmen veya tamamen engelleyecek şekilde araçlarını karayolu üzerinde durdurmamak,”

“Trafikte saldırı amacıyla başka bir aracı ısrarla takip etmek veya bu amaçla araçtan inmek yasaktır.”

Değişikliğin 26. maddesi ile; 2918 sayılı Kanunun 78 inci maddesi başlığı ile birlikte aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Sürücülerin ve yolcuların koruyucu sistemleri kullanma zorunluluğu:

MADDE 78- Araçların sürülmesi sırasında sürücü ve yolcuların güvenliğine ilişkin olarak;

- a) Emniyet kemerinin,
 - b) Koruma başlığı ve koruma gözlüğünün,
 - c) Çocuk bağlama sisteminin,
 - d) Yönetmelikte belirlenen diğer koruyucu sistemlerin,
- usulüne uygun olarak kullanılması zorunludur. Koruyucu sistemleri usulüne uygun olarak kullanmayanlar da koruyucu sistem kullanmamış sayılırlar.

Değişikliğin 27. maddesi ile; 2918 sayılı Kanunun 81inci maddesinin üçüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

“Anlaşma hali dışında maddi hasarlı, ölümlü veya yaralanmalı trafik kazalarında, zabitanın iznini almadan zaruret dışında olay yerinden ayrılan veya birinci fıkranın (b) bendi hükümlerine uymayan sürücüler 46.000 Türk lirası idari para cezası ile cezalandırılır. Ölümlü veya yaralanmalı trafik kazalarında, zabitanın iznini almadan zaruret dışında olay yerinden ayrılan sürücülere bir yıldan üç yıla kadar hapis cezası verilir. Bu fıkranın ikinci cümlesi kapsamında olay yerinden ayrılan sürücülerin sürücü belgesi bu Kanunun 6’ncı maddesinde sayılan görevliler tarafından iki yıl süreyle geri alınır. Bu şekilde geri alınan sürücü belgelerinin iade edilebilmesi için bu Kanun kapsamında verilen idari para cezalarının tamamının tahsil edilmiş olması şarttır.”

Değişikliğin 28. maddesi ile; 2918 sayılı Kanunun 103 üncü maddesinin başlığında yer alan “motorlu bisiklet” ibaresi “elektrikli skuter” şeklinde ve birinci fıkrasında yer alan “taşıtlar ile motorlu bisiklet” ibaresi “taşıt ve elektrikli skuter” şeklinde değiştirilmiştir.

Değişiklik öncesi ve yürürlük tarihine kadar motorsuz taşıtlar ile motorlu bisiklet sürücülerinin hukuki sorumluluğunun genel hükümlere tabi olduğu şeklindedir. Böylelikle 50 cc ve altı motorlu bisikletler için KTK kapsamında poliçe yaptırma zorunluluğu olmaması nedeni ile kurum nezdinde hukuki sorumluluk doğmamaktadır. Bu araçlar için sürücüler sorumlu tutularak genel hükümlere göre sorumluluk yüklenmekte.

1/1/2027 tarihinde yürürlüğe girecek yeni düzenleme ile motorlu bisiklet ibaresi, elektrikli skuter olarak değiştirilmiş, belirtilen yürürlük tarihinden itibaren motorlu bisikletlerin poliçe yaptırma yükümlülüğü doğacaktır.

Bu Kanunun; 28'inci maddesi 01.01.2027 tarihinde, diğer maddeleri yayımı tarihinde, yürürlüğe girer.

- **SEDDK tarafından 04.03.2026 tarih ve 2026/6 sayılı Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortası Primlerine İlişkin Genelgede (2023/31) Değişiklik Yapılmasına Dair Genelge yayımlandı.**

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan 2026/6 sayılı genelge ile karayolları motorlu araçlar zorunlu mali sorumluluk sigortası primlerine ilişkin aşağıdaki şekilde düzenleme yapılmıştır.

İlgili Genelge'nin 1'inci maddesi aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir.

"Madde 1- 14/7/2007 tarih ve 26582 sayılı Resmî Gazete'de yayımlanan Karayolları Motorlu Araçlar Zorunlu Mali Sorumluluk Sigortasında Tarife Uygulama Esasları Hakkında Yönetmeliğin geçici 11'inci maddesinin ikinci fıkrası uyarınca 2026 yılı Mart ayında araç grubu ve kullanım türüne göre uygulanan azami primler, 2026 yılı Nisan ayı için %2,75 artırılarak uygulanır."

Bu Genelge 01.04.2026 tarihinden itibaren geçerli olmak üzere yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir.

- **18.03.2026 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan Anayasa Mahkemesinin 15.01.2026 tarihli 2025/199 E. 2026/16 K sayılı kararı ile Sigortacılık Kanunu'nun 27. maddenin altıncı fıkrasının üçüncü cümlesinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve iptaline karar verildi.**

18.03.2026 tarihli Resmi Gazete'de yayımlanan AYM'nin 15.01.2026 tarihli 2025/199 E. 2026/16 K sayılı kararı ile Sigortacılık Kanununun "Sigorta Acenteleri İcra Komitesi" başlıklı 27. maddenin altıncı fıkrasının üçüncü cümlesinin "Sigorta acentelerinin, sigorta acenteliği faaliyetine ilişkin olarak yönetmelikle belirlenecek suçlar için ayrıca meslekten men cezası da verilebilir." ibaresinin Anayasa'ya aykırı olduğuna ve iptaline karar verilmiştir.

Kararda özetle;

Sigorta acentelerine acentelik faaliyetlerine ilişkin olarak yönetmelikle belirlenecek suçlar için meslekten men cezası verilebileceğini öngören itiraz konusu kural, sigorta acentelerinin teşebbüs özgürlüğüne sınırlama getirmektedir.

Sigortacılık Kanun'un 27. maddesinin (6) numaralı fıkrasında; sigorta acentelerine verilecek disiplin cezalarında 5174 sayılı

Kanun'un 87., 88. ve 89. Maddelerinde belirtilen yetkilerin Komite tarafından kullanılacağı ve söz konusu Kanun'un 87. Maddesinin sigorta acenteleri hakkında verilecek disiplin suç ve cezaları bakımından da uygulanacağı belirtilmiştir. Anılan 87. maddede disiplin cezaları; uyarı, kınama, üyelikten geçici süreli çıkarma, üyelikten uzun süreli çıkarma olarak düzenlenmiştir.

Kuralda ise bu cezalara ek olarak yönetmelikte belirlenecek suçlar için de meslekten men cezası verilebileceği hükmü bağlanmıştır.

Kuralla meslekten men cezasıyla ilgili genel ilkeler ortaya konulmadan, kanuni çerçeve çizilmeden, cezayı gerektiren eylemler genel hatlarıyla da olsa belirlenmeden bu hususların düzenlenmesi yönetmeliğe bırakılmak suretiyle yürütme organına sınırları ve kapsamı belirli olmayan bir yetkinin tanındığı anlaşılmaktadır. Bu itibarla kuralın kanunilik ilkesiyle bağdaşmadığı sonucuna varılmıştır.

Açıklanan nedenlerle bahse konu kuralın Anayasa'ya aykırı olduğuna ve iptaline oy birliği ile karar verilmiştir.

İptal kararı yayım tarihi itibarı ile yürürlüğe girmiştir.

- **19.03.2026 tarihli Resmi Gazete'de Sigortacılık Kanununun 30 uncu Maddesinin On İkinci ve On Beşinci Fıkralarında Yer Alan Parasal Sınırların Artırılmasına İlişkin Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ yayımlandı.**

19.03.2026 tarihli Resmi Gazete ile Sigortacılık Kanununun 30 uncu Maddesinin On İkinci ve On Beşinci Fıkralarında Yer Alan Parasal Sınırların Artırılmasına İlişkin Tebliğde Değişiklik Yapılmasına Dair Tebliğ yayımlanmıştır.

Sigortacılık Kanununun 30 uncu Maddesinin On İkinci ve On Beşinci Fıkralarında Yer Alan Parasal Sınırların Artırılmasına İlişkin Tebliğin 3 üncü maddesinin dördüncü fıkrası aşağıdaki şekilde değiştirilmiştir;

"(4) Birinci ve ikinci fıkralarda yer alan parasal sınırların uygulamasında başvurunun yapıldığı; üçüncü fıkrasının uygulanmasında hakem heyetinin teşekkül edeceği tarihteki miktar esas alınır."

Daha önce sigorta tahkim uyuşmazlıklarında tebliğ gereği karar tarihindeki miktarlar esas alınmaktaydı. Böylelikle son düzenleme ile tahkim yargılamasındaki parasal sınırların esas alınacağı tarih, HMK/adli yargı ile uyumlu hale gelmiştir.

Tebliğ yayımı tarihinde yürürlüğe girmiştir.

- **24.03.2026 tarihli Resmi Gazete'de Kişisel Verileri Koruma Kurumu tarafından Veri Sorumluları Tarafından**

Açık Rıza ve Aydınlatma Metinlerinin Ayrı Ayrı Düzenlenmesi Gerektiği Hakkında İlke Kararı yayımlandı.

24.03.2026 tarihli Resmi Gazete’de Kişisel Verileri Koruma Kurumu tarafından 18.02.2026 tarih ve 2026/347 karar numaralı ilke kararı yayımlanmıştır.

Veri sorumluları tarafından açık rıza ve aydınlatma metinlerinin ayrı ayrı düzenlenmesi gerektiği vurgulanmıştır.

Açık rıza metni ile aydınlatma metninin iç içe geçmiş şekilde ilgili kişilere sunulması, Kişisel Verileri Koruma Kurumuna intikal eden ihbar ve şikâyetlerde en çok karşılaşılan hukuka aykırılıklardan biri olduğu ifade edilerek uygulamada sıklıkça karşılaşılan hukuka aykırılıklar örnek olarak sunulmuştur.

Bu itibarla özetle,

- Aydınlatma ve Açık Rıza Metinlerinin Ayrıştırılması
- "Okudum ve Anladım" İbaresinin Zorunluluğu
- Muğlak İfadelerin Kaldırılması ve Belirlilik
- Hizmetin Açık Rızaya Bağlanması Yasağı
- Açık Rızanın Gereksiz Yere Alınmaması
- İspat Yükümlülüğü

hususlarına dikkat edilerek veri sorumluları tarafından açık rıza ve aydınlatma metinlerinin ayrı ayrı düzenlenmesi gerektiği belirtilmiştir.

- **SEDDK tarafından 31.03.2026 tarih ve 2026/7 sayılı Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliğinin Uygulanmasına İlişkin Genelge yayımlandı.**

Sigortacılık ve Özel Emeklilik Düzenleme ve Denetleme Kurumunca yayımlanan 2026/7 sayılı genelge ile sigorta eksperlerinin atama ve çalışma esasları açıklanmıştır.

Genelgenin temel amacı, 12.02.2026 tarihli Resmi Gazete’de yayımlanan Sigorta Eksperleri Atama Yönetmeliği çerçevesinde gerçekleştirilecek eksper atama süreçleri ile ekspertiz işlemlerine ilişkin usul ve esasları belirlemektir. Bu doğrultuda genelge; sigorta eksperlerinin sigortacı, sigortalı veya sözleşmeden menfaat sağlayan diğer taraflarca atanmasına dair kuralları, atama kriterlerini, oluşturulacak listeleri, eksperlerin iş kabul süreçlerini ve performanslarının değerlendirilmesine yönelik tüm uygulama esaslarını kapsamaktadır.

Genelge hükümleri Bursa ve Ordu illerinde uygulanacak olup pilot uygulama sonuçları dikkate alınarak Kurumca tekrar değerlendirilecektir.

Bu Genelge 01.04.2026 tarihinde yürürlüğe girmiştir.

İz Bırakan Kararlar;

- Tazminatın geç ödenmesinden kaynaklanan ve faizi aşan aşkın zarar, davalının kusurundan değil, yargı sürecinin uzaması ve düşük yasal faiz oranlarından kaynaklandığı için borçlu ile zarar arasında illiyet bağı bulunmamaktadır.

Özet;

Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesinin 12.01.2026 tarih 2024/295 E ve 2026/131 K sayılı kararında özetle; davacının enflasyon, döviz kuru artışı ve paranın satın alma gücündeki azalma gibi genel ekonomik verileri gerekçe göstererek açtığı munzam zarar davasında; bu nedenlerin davacıya özgü somut vakıalarla ispatlanmadığı sürece tek başına munzam zarar sayılamayacağına hükmedilmiştir. Kararda, zararın oluşumunda yargılama sürecinin uzunluğu ve yasal faiz oranının düşüklüğünün etkili olduğu, bu durumun davalının kusuruyla illiyet bağı kurmadığı ve aksi kabulün borçluların hukuki güvenliğini zedeleyerek sonsuz bir dava döngüsüne yol açacağı vurgulanmıştır.

İlgili Mevzuat;

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "Aşkın zarar" başlıklı 122. maddesinde;

"Alacaklı, temerrüt faizini aşan bir zarara uğramış olursa, borçlu kendisinin hiçbir kusuru bulunmadığını ispat etmedikçe, bu zararı da gidermekle yükümlüdür."

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Somutlaştırma yükü ve delillerin gösterilmesi" başlıklı 194. maddesinde;

"Taraflar, dayandıkları vakıaları, ispata elverişli şekilde somutlaştırmalıdır."

Karar;

Adana Bölge Adliye Mahkemesi 3. Hukuk Dairesinin 12.01.2026 tarih 2024/295 E ve 2026/131 K sayılı kararında;

"Somut olayda, davacı salt tazminatın geç tahsil edilmesinden kaynaklı olarak ülkedeki cari enflasyon oranı, yüksek ve değişken döviz kurları, mevduat faizleri, paranın satın alma gücünde meydana gelen azalma gerekçeleri ile faizi aşan aşkın zararlarının olduğunu ileri sürmüş olup belirtilen nedenler aşkın (munzam) zarar sayılamaz. Davacının TBK'nın 122. maddesinde karşılanması öngörülen faizi aşan aşkın zararlarını, genel ekonomik olumsuzlukların (ülkede cari enflasyon oranı, yüksek ve değişken döviz kurları, mevduat faizleri, paranın satın alma gücünde meydana gelen azalma) dışında davacının durumuna özgü somut vakıalarla ispatlaması gerekmektedir. Ancak bu hususta bir kanıt sunulmamıştır. Bu nedenle ilk derece mahkemesince davanın reddine dair verilen hükmün yerinde olduğu kanaatine varılmıştır.

Zira dava konusu eylem haksız fiil olup temerrüt, haksız fiilin işlenmesi ile birlikte gerçekleşir. Bu durumda davalının temerrüdü yalnızca alacağın kendisi için gerçekleşmiş olup bu kusurun munzam zarar için de kusur sayılması mümkün değildir. Diğer yandan, davacının alacaklarındaki gecikme, anayasal savunma hakkını kullanan davalı tarafın itirazı nedeniyle değil, yargılama sürecinin uzun olmasından ve yasal faiz oranının ülkede yüksek seyreden enflasyon oranından düşük olmasından kaynaklanmaktadır. Başka deyişle davacının artan zararlarından davalı değil yasal faiz oranının enflasyon oranından düşük olması ve yargılama sürecinin uzun olması neden olmuştur. Dolayısıyla davacının zararı ile davalının kusuru arasında uygun illiyet bağı bulunmamaktadır.

Özetle; davacının gecikmeden kaynaklı zararının gerçekleşmesinde iki sorumlu etken vardır: Bir, yargılama sürecinin yargılama mercileri tarafından kısa sürede bitirilmemesi, başka deyişle yargılama sürecindeki gecikme, iki; yasal faiz oranının cari ve reel enflasyon oranından düşük olmasıdır. Dolayısıyla davacının gecikmeden kaynaklı alacağındaki enflasyon vs farkından kaynaklanan zararını davalıdan değil idareden talep edilebilir. Bunun yöntemi ise; Adalet Bakanlığı Tazminat Komisyonuna başvurmak, idari yargıda tam yargı davası açmak ya da Anayasa Mahkemesine bireysel başvuruda bulunmak vs. gibi adli ya da idari yollardır. Sonuç olarak alacağın geç ve değer kaybına uğramış olarak tahsil edilmesi ile davalının yasal savunma hakkını kullanması arasında uygun illiyet bağı bulunmamaktadır.

Kaldı ki, yasal faiz oranı yeniden değerlendirme oranı gibi bir orana eşitlenip enflasyon oranından aşağı olmayan bir orana çıkartılsa dahi alacaklının munzam zararı söz konusu olmaya devam edecektir. Zira kaza tarihindeki gram altın fiyatı, ABD dolar kurundaki artış ve brüt asgari ücret tutarındaki artış esas alındığında yasal faiz oranının enflasyon oranına denk ya da yüksek tutulması dahi alacaklıyı zarardan kurtarmaya yetmeyecektir. Sırf enflasyon farkından kaynaklanan gecikmeler için munzam zararın oluştuğunun kabulü halinde, alacaklının zararı her geçen gün büyümeye devam edeceğinden zamanaşımı hiçbir zaman dolmayacaktır. Zira davacının zararı sürekli yenilenecek ve artacaktır.

Bu bağlamda son olarak; Türkiye'de tazminat davalarının açılmasından kesinleşmesine kadar olan süre fiilen ve ortalama en az 5 yıldır. Bu durumda ortaya çıkacak olan şudur: Zamanaşımı süresinin yukarıda belirttiğimiz gibi kabulü ve alacaklının her kaybı için yeniden dava açabileceğinin kabul edilmesi halinde, davacı-alacaklı munzam zarar davası açtığında, bu davanın kesinleşmesine kadar geçecek olan minimum 5 yıllık sürede de yeni bir munzam zararı doğacaktır. Onun için yeni bir dava açtığında da yeni dava nedeniyle doğacaktır. Bu sonsuz bir döngüdür. Yasal faiz oranının yeniden değerlendirme gibi bir orana eşitlenmesi halinde bile munzam zarar oluşmaya devam edecektir. Yasal faiz oranı yeniden değerlendirme oranı gibi bir orana çıkartılıp alacak enflasyondan doğan kayıptan korunsu dahi, belli kriterlere

(gram altın fiyatı -altının ons fiyatında son yıllarda yaşanan olağanüstü artış da göz önüne alınmalıdır- ve döviz kuru artışı gibi) göre davacı-alacaklı yine de ve her seferinde faizi aşan zarara uğramış olacaktır. Bu da şu anlama gelecektir ki, munzam zarar alacağı devam ettiğine göre zamanaşımı söz konusu olmayacak ve davalı-borçlu sonsuz ve bitmeyen bir dava döngüsü ve tehdidi ile yaşamak zorunda kalacaktır. Bu durumun hukuk güvenliği açısından yaratacağı tehdit ortadadır.

Bunlardan ayrı olarak, mahkemelerin bugüne kadar vermiş olduğu tüm tazminat ve alacak içerikli dava dosyaları için munzam zarar söz konusu olacak ve tüm tazminat/alacak dosyaları tabiri caizse mezarlarından çıkartılıp canlandırılarak, sonsuz ve bitmeyen bir dava döngüsüne dahil edileceklerdir. Bu durumun yargıda yaratacağı iş yükü bir yana (bu husus alacaklıların problemi olmayıp yaratacağı kaosa işaret etmek için değişilmiştir) borcunu ödemediğini düşünen borçluların hukuki güvenliği için oluşturacağı tehdit de ortadadır.

Aksi durumda dahi, yani munzam zarar davasının yukarıda zikredilen Yargıtay ilamlarında belirtildiği gibi bir kereye mahsus açılabilmesinin ve zamanaşımı süresinin alacağın tahsili ile başlayacağı kabulünde bile, 10 yıllık süre içinde karara bağlanıp tahsilatla neticelenmiş olan tüm dava dosyaları tekrar canlandırılacak ve borcunu ödemediğini düşünen borçlular yeniden davaların muhatabı olacak, derdest dosyaların tamamı da ek bir munzam zarar davasına konu olacaktır. Bu kabulde dahi durumun borçluların hukuki güvenliğini tehdit edeceği açıktır.

Sonuç olarak; davacının gecikmeden kaynaklı zararına, yargılama sürecinin uzaması ve yasal faiz oranının enflasyon oranından düşük tutulması neden olmuştur. Dolayısıyla yasal savunma hakkını kullanan davalının, kusuru kabul edilen haksız fiil eylemi ile davacının artan zararı arasında uygun illiyet bağı bulunmadığından davalıdan belirtilen şekilde munzam zarar talep edilmesi mümkün değildir. Bu nedenlerle; ilk derece mahkemesinin kararı yerinde görülmeyle davacı vekilinin istinaf başvurusunun reddine karar vermek gerekmiştir.”

- **Munzam zararın ispatında genel ekonomik koşullar karine teşkil etmez; davacının zararını somut vakialarla ispatlaması zorunludur.**

Özet;

Yargıtay 5. Hukuk Dairesinin 22.01.2026 tarih 2025/17014 E ve 2026/1019 K sayılı kararında özetle; Para borcunun geç ödenmesi durumunda temerrüt faizi karine olarak kabul edilmiş; ancak bunun ötesindeki faizi aşan, munzam (aşkın) zarar taleplerinde, yüksek enflasyon ve döviz artışı gibi genel ekonomik veriler tek başına ispat vasıtası sayılamaz. Davacı, bu genel koşullardan bağımsız olarak, gecikme nedeniyle bizzat ve somut olarak nasıl bir kayba uğradığını her türlü

şüpheden uzak delillerle kanıtlamakla yükümlüdür. Mahkemece yapılan yargılama sırasında, davacı tarafından temerrüt faizini aşan bir zarar olgusunun ileri sürülüp yasal çerçevede ispatlandığı söylenemeyeceğinden kararın kanun yararına bozulması gerekir.

İlgili Mevzuat;

6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun "Aşkın zarar" başlıklı 122. maddesinde;

"Alacaklı, temerrüt faizini aşan bir zarara uğramış olursa, borçlu kendisinin hiçbir kusuru bulunmadığını ispat etmedikçe, bu zararı da gidermekle yükümlüdür."

6100 sayılı Hukuk Muhakemeleri Kanunu'nun "Somutlaştırma yükü ve delillerin gösterilmesi" başlıklı 194. maddesinde;

"Taraflar, dayandıkları vakıaları, ispata elverişli şekilde somutlaştırmalıdır."

Karar;

Yargıtay 5. Hukuk Dairesinin 22.01.2026 tarih 2025/17014 E ve 2026/1019 K sayılı kanun yarına bozma kararında;

"Kanun koyucu para borcunun geç ödenmesi ya da ödenmemesi halinde bir zararın mevcut olduğunu kural olarak benimsemiştir. Diğer bir deyişle temerrüt faizi miktarınca alacaklının zarara uğradığı yasal bir karine olarak kabul edilmiştir. Bunun dışında davacının herhangi karineden istifade etme olanağı yasal olarak mevcut değildir. Davacı; para alacağını zamanında tahsil etmesi halinde ne şekilde kullanacağını, paranın zamanında verilmemesi nedeniyle faiz dışında ne gibi maddi zararlarının oluştuğunu; somut delillerle ispat edemediğinden munzam zarar istemine ilişkin davanın reddi yerine davanın kabulüne karar verilmesi doğru görülmüştür.

Bundan ayrı, ekonomik koşullardaki olumsuzluklar nedeniyle paranın satın alma gücünde meydana gelen azalma, alacaklı yönünden aşkın (munzam) zarar olarak nitelendirilemeyeceği gibi salt bu olguya dayanılması neticesinde zararın ispatına dair koşulun gerçekleştiği söylenemez. Zira burada zararın olgusunun, 6100 sayılı Kanun'un 194'üncü maddesi kapsamında ispata elverişli bir şekilde somutlaştırılarak zarar iddiasının ispatı için gerekli tüm deliller ortaya konulmalıdır. Bu itibarla davacı tarafından ileri sürülen, ülkemizdeki belirli dönemlerde mevcut olan ekonomik olumsuzluklardan enflasyon, yüksek faiz, para değerindeki düşüş gibi olgulara dayalı aşkın (munzam) zarar talebi, zarar olgusunun delili olarak kabul edilemeyeceği gibi ülkemizdeki belirli dönemlerde var olan ekonomik koşullardaki olumsuzluklar nedeniyle paranın satın alma gücünde meydana gelen azalma, tek başına davacının temerrüt faizi dışında bir zararının varlığının ispatı değildir. Dolayısıyla ekonomik şartlar

sebebiyle ortaya çıkan yüksek enflasyon, döviz kurlarındaki dalgalanma, serbest piyasadaki faiz oranlarının yüksek oluşu, paranın satın alma gücünde meydana gelen azalma gibi olumsuzluklar, bir karine olarak kabul edilip davacıyı, kendi somut durumuna özgü vakıalarla oluştuğu iddia olunan zararı ispat yükümlülüğünden kurtarmayacağı gibi davacıya bu yönde herhangi bir İspat kolaylığı da sağlamaz.

Hâl böyle olunca, 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 122'nci maddesinde karşılanması öngörülen faizi aşan aşkın (munzam) zararın, genel ekonomik olumsuzlukların (ülkede cari enflasyon oranı, Yüksek ve değişken döviz kurları, mevduat faizleri, paranın satın alma gücünde meydana gelen anıma) dışında davacının durumuna özgü somut vakıalarla ispatlanması gerekmekte olup kanıtlanacak olgular; ekonomik şartlar sonucu ortaya çıkan olumsuzluklar gibi genel ve soyut hususlardan ziyade geç ödeme nedeniyle davacının kendisinin, şahsen ve somut olarak uğradığı zarardır. Ancak mahkemece yapılan yargılama sırasında, davacı tarafından yukarıda belirtildiği şekilde bir zarar olgusunun ileri sürülüp yasal çerçevede ispatlandığı söylenemeyeceğinden kararın kanun yararına bozulması gerekir.”

- **Güvence Hesabının sorumluluğuna gidilebilmesi için kazaya plakası belirsiz bir aracın sebebiyet verdiği somut delillerle kanıtlanması gerektiği; bu kapsamda ispat yükü kendisinde olan davacının, yaralanmasının meçhul bir aracın müdahalesiyle gerçekleştiğini ispatlayamadığı durumlarda davanın reddine ilişkin direnme kararı yerindedir.**

Özet;

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 24.11.2025 tarih 2025/4669 E ve 2025/15668 K sayılı kararında özetle; Tespit edilemeyen bir aracın kazaya sebebiyet verdiği iddiasıyla Güvence Hesabının sorumluluğuna gidilebilmesi için plakası belirlenemeyen bir aracın kazaya sebebiyet verdiği somut delillerle kanıtlanması gerektiği; davacının yaralanmış olmasının, kazanın iddia edilen şekilde gerçekleştiğini ispata tek başına yeterli olmadığı vurgulanmıştır. İspat yükü kendisinde olan davacının, illiyet bağı ve rizikonun gerçekleştiğini şüpheye yer bırakmayacak şekilde ortaya koyamadığı gerekçesiyle yerel mahkemece verilen direnme kararının onanmasına karar verilmiştir.

İlgili Mevzuat;

5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun “Güvence Hesabı” başlıklı 14'üncü maddesinin ikinci fıkrasının a bendinde;

“Hesaba;

a) Sigortalının tespit edilememesi durumunda kişiye gelen bedensel zararlar için

başvurulabilir.

Karar;

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 24.11.2025 tarih 2025/4669 E ve 2025/15668 K sayılı kararında;

“İlk derece mahkemesinin kararı ile tarafların iddia ve savunmaları, toplanan delillere ve benimsenen bilirkişi raporlarına göre, “...Tüm bu hususlar, kusura ve kazayı ispatlar bilgi ve belgenin dosyada mevcut olmayışı göz önüne alınarak; davacının davasının ispatlanamadığı” gerekçesi ile davanın reddine karar verilmiştir.

Bölge adliye mahkemesinin kararı ile “...Dosya içerisindeki bilgi ve belgelere, usuli işlemlerin kanuna uygun şekilde yapılarak, aşamalarda ileri sürülen iddia ve cevapların denetimi sağlayacak biçimde eksiksiz sergilenip, hükme esas alınan delillerin tartışılıp değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına, Ankara ATK'nın 20/10/2017 tarihli raporunda ‘dosyadaki bilgi ve belgelerin yetersizliğinin tespit edilmiş’ olmasına yine, mahkemece mahallinde trafik konusunda uzman trafik polisi ve makine mühendisi ile yapılan keşif sonucu düzenlenen 12.03.2018 tarihli raporda açıklandığı üzere, ‘kaza ile ilgili dosyada net bilgi ve belgeler olmamasına’ ve özellikle, Şanlıurfa Cumhuriyet Başsavcılığının 2014/1149 sayılı dosyası ile, İl Emniyet Müdürlüğü'nün 25.09.2018 tarihli yazısında ‘ilgili tarihte bir kaza kaydına rastlanmadığının’ bildirilmesine göre, istinaf itirazları yerinde görülmemiştir...” gerekçesi ile davacının istinaf başvurusunun esastan reddine karar verilmiştir.

Dairemizin 11.12.2023 tarihli ve 2021/22528 Esas, 2023/13278 Karar sayılı ilamı ile; “...Davacının dosyaya sunulu evraklardan olay sonrası hastaneye başvurduğu, 09.11.2012 tarihli hastaneye başvuru evraklarında yaralanmasının trafik kazası sonucu oluştuğunun yazılı olduğu görülmüştür. Her ne kadar olayda kusur ispatı konusunda tam bir kanaate varılamamış ise de davacının yaralanmasının trafik kazasından kaynaklandığı anlaşılacakla, haksız fiil neticesi oluşan zarar ve tazminatın belirlenmesine ilişkin 6098 sayılı Türk Borçlar Kanunu'nun 50... inci maddeleri dikkate alınarak ve davacının yaralanması, yaralanmanın niteliği ve olayın oluş biçimi gözetilerek yeniden kusur incelemesi yaptırılıp davacının talebi hakkında bu inceleme sonucuna göre karar verilmesi gerekirken eksik inceleme ile karar verilmesi hatalıdır.” gerekçesi ile karar bozularak dosya kararı veren İlk Derece Mahkemesine gönderilmiştir.

Bozma sonrası verilen ilk derece mahkemesinin kararı ile “...bu nedenlerle davacının yaralanmasının sabit olmasına karşılık yaralanmanın başka bir aracın çarpması nedeniyle oluşup oluşmadığı açık ve net değildir. Sigorta kapsamında kalan rizikonun gerçekleştiğini ispat yükü de davacı olduğundan tüm bu nedenlerle somut uyuşmazlıkta ispat külfeti üzerinde olan davacı yanın, davaya konu gerçekleştiğini iddia ettiği trafik kazasına ait herhangi bir ispata elverişli delilini sunmadığından davacı tarafından ispatlanamayan davasının

reddi gerektiği" gerekçesi ile bozma ilamına karşı direnilmesine, davanın reddine karar verilmiştir.

belirlenip sonucuna göre karar verilmesi gerekirken hatalı rapora göre karar verilmesi bozulmayı gerektirmiştir.”

6100 sayılı Kanun'un 373. maddesinin beşinci fıkrası gereğince Dairemizce yeniden yapılan incelemede; dosyada mevcut belgelere göre davacının yaralandığı sabit olmakla birlikte yaralanmanın başka bir aracın çarpması nedeniyle oluşup oluşmadığının açık ve net olmadığı, 5684 sayılı Sigortacılık Kanunu'nun 14 üncü maddesinin ikinci fıkrasının (a) bendi gereğince Güvence Hesabına başvurulabilmesi için plakası belirlenemeyen bir aracın kazaya neden olduğunun somut olarak kanıtlanmasının gerekmesine ve eldeki davada motosiklet sürücüsü olan davacının yaralanmasının davacının beyanında açıkladığı şekilde, plakası tespit edilemeyen başka bir aracın sebebiyet vermesi sonucu gerçekleştiğine dair delil bulunmadığı anlaşılacakla direnme kararı yerinde görülmüştür.”

- Daha önce hüküm altına alınan geçici iş göremezlik süresinin, aktüer raporunda işlemiş dönem hesabına tekrar dahil edilmesi mükerrer tazminata yol açtığından; söz konusu sürenin bilinen dönemden dışlanması için ek rapor alınması gerekmektedir.

Özet;

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 09.04.2025 tarih 2023 E ve 2025/5472 K sayılı kararında özetle; Daha önce hüküm altına alınan geçici iş göremezlik süresinin, aktüer raporunda mükerrerliğe sebebiyet verecek şekilde yeniden bilinen (işlemiş) dönem hesabına dahil edilmesi hatalı bulunmuştur. Bu kapsamda, geçici iş göremezlik süresinin hesaplamadan dışlanarak neticesine göre karar verilmesi amacıyla hükmün bozulmasına karar verilmiştir.

Karar;

Yargıtay 4. Hukuk Dairesinin 09.04.2025 tarih 2021/26777 E ve 2022/11236 K sayılı kararında;

“Dosyaya alınan ve hükme esas alınan aktüer raporda isabetli olarak TRH 2010 Yaşam Tablosu ve progresif rant yöntemi kullanılmış ise de 16.10.2021 kaza tarihi ile 22.05.2023 hesap tarihi arası işlemiş dönem olarak hesaplanmıştır. Ancak davacı vekili 04.04.2023 tarih 2023/İHK-18033 sayılı dosya ile geçici iş göremezlik tazminatı talebinde bulunmuş, Katip Çelebi Üniversitesi Atatürk Eğitim ve Araştırma Hastanesi Adli Tıp Anabilim Dalı Başkanlığı tarafından hazırlanan maluliyet raporu ile belirlenen 270 gün geçici iş göremezlik tazminatı hesaplanarak hüküm altına alınmıştır. Somut dosyada mükerrer olacak şekilde 270 günlük geçici iş göremezlik süresi de bilinen dönem içine dahil edilerek hesaplanmış olup, hesap raporu bu hali ile hatalıdır. İtiraz Hakem Heyetince ek rapor alınarak daha önce hüküm altına alınan 270 günlük geçici iş göremezlik süresi hesaplamadan dışlanmak suretiyle bilinen dönem süresi

Saygılarımızla...